

■ техніка

«Тритон» «говорить» сам за себе

Останніми роками Держприкордонслужба України почала активно брати на озброєння новітні зразки військової техніки. Так, однією з унікальних розробок вітчизняних інженерів, яка вже охороняє кордон, є бойовий комплекс візуально-технічного спостереження на базі БТР «Тритон». Він не поступається закордонним аналогам та водночас у разі від них дешевший.

3
стор.

■ святиня народу

Мова моя українська, батьківська, материнська!

Щороку 9 листопада ми відзначаємо День української писемності та мови. Це свято спрямоване на підтримку рідної мови, вивчення, розвиток, пропаганду і водночас демонстрацію її краси, багатства й літературної досконалості. Воно об'єднує усіх нас на шляху відродження духовності, зміцнення державності та формування громадського світогляду.

7
стор.

Прикордонник України

№ 42 (5584)
10 Листопада 2017 року

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

України

4-6
стор.

Право на справедливість

Обвинувальний вирок прикордоннику Сергію Колмогорову скасовано Вищим спеціалізованим судом

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено **1,737** млн осіб та **388** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **268** осіб, зокрема, **13** незаконних мігрантів

Вилучено **4** одиниці зброї, **59** боєприпасів та **1** кг наркотичних засобів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно перемішувалися через державний кордон, майже на **1,361** млн гривень

коротко про головне

Далекі Емірати стануть ближчими

За результатами переговорів Президента України Петра Порошенка та Прем'єр-міністра Об'єднаних Арабських Еміратів, правителя Емірату Дубай шейха Мухаммеда бін Рашида Аль Мактума було підписано низку важливих документів. Зокрема, Меморандум про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України та Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів про взаємне скасування в'їзових вимог. Це гарна новина для українських туристів. Лише минулого року ОАЕ відвідало понад 112 тисяч наших співвітчизників.

Крім того, підписано Угоду про співробітництво у сфері культури між Кабінетом Міністрів України та Урядом Об'єднаних Арабських Еміратів і Меморандум про взаєморозуміння між Державним космічним агентством України та Космічним агентством ОАЕ у сфері дослідження космосу. Документ передбачає розвиток взаємного промислового, наукового й технічного обміну в сфері дослідження космічного простору.

Світлана ДЕЙЧУК

Ан-132 пройшов випробування на міць

Новий український літак Ан-132 здійснив найдовший випробувальний переліт від Києва до Ер-Ріада з короткою зупинкою на Кіпрі. Він перелетів понад чотири тисячі кілометрів через моря та пустелі аж до Саудівської Аравії.

Саудити зустріли українську делегацію з найвищими почестями та виконали танець воїнів перед босом, де разом з усіма шаблею вимахував принц Саудівської Аравії Туркі Сауд Мухамед Аль Сауд.

Командир екіпажу, ділячись враженнями, відзначив комфортні умови літака та окремо відмітив серйозну економію пального. «Дев'ятигодинний переліт пройшов легко. Тут і нема чого рівняти зі старим Ан-32», – зізнаються пілоти.

Інтерес саудитів до українського літака величезний, бо вони вже почали вкладати гроші в його виробництво, а король виділив 25 гектарів землі під будівництво заводу «Антонов».

Необхідно відзначити, що у червні новий Ан-132 триумфально виступив на авіасалоні в Ле-Бурже. Представники Саудівської Аравії, котрі уважно спостерігали за літаком у небі, не стримували емоцій. «Дуже хороша демонстрація! Ми змогли побачити можливості літака, який знаходиться на дуже високому рівні», – зізнався тоді директор аерокосмічного інституту Саудівської Аравії доктор Халід.

Олена ТАЩИЛІНА

співпраця

23-тю Міжнародну прикордонну конференцію для керівників прикордонних відомств під егідою Європейської агенції ФРОНТЕКС проведено у Варшаві. Предмет розгляду – забезпечення глобальної безпеки шляхом інтегрованого управління кордонами.

У пошуках спільних рішень

Людмила ТКАЧЕНКО

«З Надзвичайним і Повноважним Послом України в Польщі Андрієм Дешицею ми обговорили стан і перспективи розвитку прикордонної інфраструктури, необхідність нормативного врегулювання ідеї запровадження пішохідного руху в пункті пропуску «Угринів-Долгобичув» та перспективи опрацю-

вання польською стороною угоди про спільний контроль», – про це на своїй сторінці у Facebook написав Голова Держприкордонслужби України Петро Цигикал.

Також йдеться про офіційні зустрічі з начальником Департаменту правоохоронних операцій Прикордонного патруля США Аароном Халлом та з виконуючим обов'язки Голови Прикордонної поліції МВС Грузії Леваном Чабукіані.

«З американськими колегами ми обговорили важливість продовження співпраці

у сфері підготовки персоналу, надання експертної допомоги з тренування підрозділів швидкого реагування та облаштування державного кордону. А з грузинськими колегами обмінялися думками щодо розвитку двосторонньої співпраці, у сфері охорони зеленого кордону та берегової охорони. Також домовилися провести двосторонню зустріч у грудні цього року та сформуванню плану співпраці на 2018-й рік», – відмітив Голова Служби.

форум

Науковий підхід до практичних результатів

Національна академія Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького провела X Всеукраїнську науково-практичну конференцію з теми «Освітньо-наукове забезпечення діяльності складових сектору безпеки і оборони України».

Володимир ЗАХАРЧУК

У науковому форумі цих зборів взяли участь представники Адміністрації Президента, Парламентського комітету з питань національної безпеки й оборони, Інституту законодавства Верховної Ради, Інституту Служби зовнішньої розвідки, Адміністрації Держприкордонслужби, провідних юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ нашої держави.

Мета конференції полягала в обговоренні стану та перспектив розвитку освіти і науки, пошуку шляхів удосконалення взаємодії між правоохоронними органами і військовими формуваннями держави під час спільних дій щодо забезпечення національної безпеки.

Також розглядалися шляхи формування правоохоронного сектору в умовах ведення бойових дій та терористичних загроз, сучасні освітні концепції безпеки, психологічні аспекти формування та розвитку майбутніх фахівців.

На початку роботи присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять усіх українських воїнів і мирних громадян, які загинули у війні, розв'язаній російським агресором. Радник Президента доктор військових наук генерал армії України Віктор Назаренко вручив учасникам антитерористичної операції державні нагороди.

Практичну частину конференції відкрив ректор Національної академії генерал-майор Олег Шинкарук, який привітав гостей форуму з науковою подією та акцентував увагу на основній тематичній для обговорення.

– Сьогодні розвиток Державної прикордонної служби відбувається в рамках загальної реформи сектору безпеки і оборони України. Ми змінюємося як правоохоронне відомство, виконуючи завдання як охорони, так і оборони державного кордону, – розпочав виступ Олег Миколайович. – І діяльність Служби ґрунтується на трьох основних формах оперативно-службової діяльності: прикордонна служба, прикордонний контроль та оперативно-розшукова діяльність. Останньому чиннику сьогодні приділяється значна увага як одному з основних інструментів протидії негативним явищам на державному кордоні, таким як контрабанда наркотичних засобів, незаконна міграція, торгівля людьми, тероризм тощо. Питання підготовки висококваліфікованих оперативних співробітників є невід'ємною складовою освітнього процесу академії, – зазначив ректор під час свого виступу перед колегами-науковцями.

У ході конференції піднімалися теми, що стосуються державного та військового управління оперативно-тактичного й стратегічного рівнів; правові шляхи формування національних безпекових і оборонних спроможностей; сучасні освітні концепції та технології підготовки майбутніх фахівців; психологічні аспекти формування та розвитку правоохоронців; проблеми сучасної лінгвістики та навчання іноземних мов для професійного спілкування; озброєння, військова техніка та всебічне забезпечення оперативно-службових (бойових) дій структур сектору безпеки і оборони.

Більшість учасників при цьому взяла жваву участь в обговоренні тематики та виявила бажання виступити на науковому форумі з конкретними пропозиціями. Делегати також були присутні у презентації навчально-матеріальної бази Національної академії та виставки технічних досягнень прикордонного відомства.

■ техніка

«Тритон» «говорить» сам за себе

Останніми роками Держприкордонслужба України почала активно брати на озброєння новітні зразки військової техніки. Так, однією з унікальних розробок вітчизняних інженерів, яка вже охороняє кордон, є бойовий комплекс візуально-технічного спостереження на базі БТР «Тритон». Він не поступається закордонним аналогам та водночас у разі від них дешевший. Днями відомство продемонструвало можливості комплексу широкому загалу громадськості.

Дмитро СЛИВНИЙ

Насамперед слід зазначити, що «Тритон» – це не просто броньований автомобіль, а комплекс інженерних і технічних рішень для ефективного вирішення завдань із охорони державного рубежу. Він складається з броньованого автомобіля, дистанційно керованого бойового модуля, системи виявлення та ідентифікації цілей, а також системи передачі інформації. Додатково машина обладнана засобами, які дозволяють автономно нести службу у відриві від місця постійної дислокації впродовж тривалого часу. «Тритон» здатен одночасно відслідковувати десятки цілей та у разі необхідності – вести вогонь навіть шляхом дистанційного керування бойовим модулем. Вітчизняні інженери переконують, що дана розробка не має аналогів на українському ринку та, щонайменше, в 1,5 – 2 рази дешевша за неадаптовані світові зразки.

Якщо вести мову про тактико-технічні характеристики комплексу, то тут за основний зразок взято бойову колісну машину «Тритон-0103» виробництва ПАТ «Завод «Кузня на Рибальському», яка вперше була представлена на міжнародній виставці «Зброя та безпека – 2015». Основною її перевагою є те, що за базу броньовика взято шасі БТР-70, яке добре знайоме особовому складу наших технічних підрозділів, і не викликає жодних труднощів під час його обслуговування та ремонту.

Протягом 2016 року заводом-виробником спільно з субпідрядниками було проведено навчання персоналу екіпажів, а також на вимогу прикордонників на безоплатній основі «Тритон» модернізувався. Так, було вдосконалено ходову частину, змінено конфігурацію системи відводу

відпрацьованих газів, гальмівну систему, систему охолодження тощо.

Свою актуальність та ефективність «Тритон» встиг підтвердити і в реальних умовах несення служби. Сьогодні ці бойові комплекси візуально-технічного спостереження введени до штату підрозділів охорони державного кордону

на українсько-російській ділянці та активно застосовуються в охороні державного рубежу на визначених ділянках. Оскільки машини оснащені супутниковим зв'язком, вони в режимі он-лайн здатні передавати інформацію на відділ прикордонної служби – прикордонний загін – Адміністрацію Держприкордонслужби. Серед-

ній пробіг автомобілів за 2017 рік складає 3,5 тисячі кілометрів. А це – практично щоденне використання в охороні державного кордону. Загалом за 9 місяців 2017 року «Тритони» 255 разів застосовувалися складами прикордонних нарядів. За їх допомогою виявлено 11 порушників державного рубежу.

Наразі «Тритон» є найбільш універсальним засобом охорони державного кордону, який на практиці підтвердив свою ефективність. Зважаючи на оптимальне співвідношення в системі ціна/якість, Державна прикордонна служба продовжить оснащення підрозділів, які охороняють українсько-російську ділянку кордону, такими бойовими одиницями. ■

■ гарячі будні
Ох же ці
гаджети...

В аеропорту Одеси під час оформлення пасажирів рейсу зі Стамбула спільна оглядова група у складі прикордонників, представників СБУ та митників виявила в сумці громадянина України мобільні телефони Apple iPhone X у кількості 43 штук та 25 чохлів до них. Ніяких супроводжуваних документів на цей товар співвітчизник не міг представити. Коштовні гаджети вилучено для прийняти правового рішення. Попередня сума їх оцінки склала 1 мільйон 280 тисяч гривень.

Консервована
марихуана

Оперативники Південного регіонального управління Держприкордонслужби у взаємодії зі співробітниками Нацполіції в ході проведення спільних заходів із відпрацювання транспортних засобів на в'їзді в Одесу зупинили один із рейсових автобусів. В результаті перевірки багажу транспортного засобу в одній із передач виявлено дві скляні банки з близько 500 грамами марихуани. Наркотичне злля вилучено. Тривають слідчі дії. Матеріали внесено до ЄРДР за статтею 309 ККУ (Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту).

Андрій БЛОБОРОДЧЕНКО

Бурштинові
подушка
й багажник

У пункті пропуску «Угринів», що на Львівщині, під час проведення перевірки автомобіля Dodge оглядова група виявила під декоративною обшивкою прихований бурштин. У подальшому працівники пункту пропуску знайшли коштовне каміння також і в подушці, яка знаходилася в салоні автівки. Всього у сховках містилося 19,5 кілограма «сонячного каміння». Стосовно водія, громадянина України, складено адміністративний протокол, виявлений бурштин – вилучено. Суму оцінки контрабанди встановлюють експерти.

Ярослава МЕЛЬНИК

Мрії модниць
не збулися

Перевіряючи один із вагонів потяга «Москва–Львів» у залізничному пункті контролю «Хутір-Михайлівський» оглядова група Сумського прикордонного загону спільно з працівниками митниці виявила під полицями пасажирського купе шість сумок, в яких знаходилося 14 шуб із натурального хутра. Намагалася ввезти до України ці вартісні вироби без відповідного декларування наша співвітчизниця 1968 року народження – пасажир цього потяга. Наразі шуби, які оцінено у близько 140 тисяч гривень, вилучено для прийняття правового рішення.

Роман ТКАЧ

■ правосуддя

Останнім часом увага політичних діячів, військових, юристів і громадськості була прикута до розгляду резонансної судової справи старшого солдата Сергія Колмогорова. Буремного 2014-го року він разом із побратимами, які несли службу в прикордонному наряді, виконував наказ зупинити автомобіль, що проїгнув вимоги вартових рубежів, прорвався через контрольний пункт, який прикривав пост технічного спостереження, і намагався втекти. Відтак вояки відкрили вогонь по машині, внаслідок чого водій відбувся подряпинами, а пасажирка від отриманих поранень померла. Приморський районний суд Маріуполя визнав Сергія винним у навмисному вбивстві і засудив до 13 років позбавлення волі. За перебігом процесу касаційного оскарження у Вищому спеціалізованому суді стежили і наші кореспонденти.

Володимир ПАТОЛА,
фото автора

У 2004–2005-му роках Сергій Колмогоров проходив службу в Іраку. Згодом він звільнився в запас, а коли відбувся так званий «референдум» у Криму, Сергій прийшов до військомату і попросив відправити його на півострів добровольцем до Збройних Сил України. Навесні 2014 року його зарахували до складу Бердянського прикордонного загону.

Вересень 2014 року в Маріуполі почався для українських воїнів із виснажливих обстрілів, важких боїв і болючих втрат. 1 вересня близько 21-ої години прикордонний наряд, що пересувався на автомобілі «УАЗ», вступив у бойове зіткнення із загonom бойовиків поблизу села Саханка неподалік Маріуполя. Прикордонники викликали підкріплення і до його приходу стримували натиск терористів. Під час бою загинув майор Олег Андрієць, троє вартових рубежів отримали поранення, серед них – старший сержант Максим Схаб'юк. Він був важко поранений.

4 вересня група 79-ої бригади Збройних Сил України потрапила в засідку російсько-терористичних військ біля міста Маріуполь. Загинув молодший сержант Юрій Тарасенко.

Цього ж дня довелося разом із побратимами вступити у важкий жорстокий бій і Сергію Колмогорову.

– 4 вересня 2014 року наша мобільна група була в розвідувальному дозорі і зафіксувала рух ворожої колони від Новоозовська в напрямку Маріуполя, – розповідає старший сержант Андрій Косинчук – Ми зайняли позицію, і коли російські машини під'їхали ближче, відкрили вогонь. Розстріляли військовий «Урал» із зенітною установкою та знищили бензовоз противника. Зрозуміло, що бій прийняли всі четверо, але кулемет з бронейно-запальвальними патронами все ж був у Сергія Колмогорова, – згадує Андрій Косинчук. – Після бою ми відійшли у Талаківку, де знаходився опорний пункт. Там відразу отримали інформацію про те, що два «УАЗики» наших прикордонників потрапили в оточення під Комінтерновим. Противник знищив їхні машини, поранив двох воїнів, причому водія – в обличчя. Тож ми поспішили на допомогу. Як на нашому УАЗі «Патріот» назад поверталися 11 осіб – цього у телесюжеті потім не показали. На даху лежали двоє, на задній кришці сидів один боєць, я стояв біля водія ззовні, тримаючись за дугу, а Колмогоров –

навпроти мене з пасажирського боку висів на підніжжі й відстрілювався. Ми пролетіли через весь Маріуполь з пробитим радіатором, але поранених врятували.

Цей випадок мав серйозний резонанс у ЗМІ. Під час телепроєкту «Хоробрі серця», присвяченому українським героям, командир групи Єлисей Махов розповідав про події 4 вересня 2014 року. За дії в той день сам він отримав орден «За мужність», ще двоє членів екіпажу – медалі. Проте Сергія Колмогорова чомусь не нагородили.

Побратими, знайомі з прикордонником, характеризують товариша як добру і надійну людину.

– Відповідальний, на нього можна покласти. Прикривав мене. Цінний боєць для української армії, – говорить про Сергія Колмогорова його колишній командир Єлисей Махов.

А між тим обстановка в регіоні продовжувала загострюватися. 5 вересня силами АТО було знищено два бронетранспортери противника та ліквідовано до 40 бойовиків. Окрім того, російсько-терористичний підрозділ при втечі залишив на полі бою БМП та міномет. Цього дня під Маріуполем біля Тельманового від пострілу снайпера та обстрілів загинули нацгвардійці Микола Кобринюк, Олександр Звінник та Юрій Спашенко. Дві роти батальйону «Хортиця» рушили з Маріуполя, маючи завдання вибити терористів із Новоозовська. Дорогою вояки потрапили в засідку та були обстріляні. З огляду на обставини, командир роти Василенко прийняв рішення відходити, що було здійснено у складних обставинах. Того ж дня під Пікузами (тоді – Комінтерново) загинув солдат 17-ої танкової бригади Сергій Бардась.

6 вересня близько 22:30 в мікрорайонах Маріуполя Олімпійському і Східному було чути вибухи важкої артилерії. У прес-службі батальйону «Азов» тоді пояснили, що бойові дії відбуваються біля селища Широкіно – по українських позиціях стріляють російські війська, українські сили дотримуються Мінського перемир'я й у відповідь не стріляють. О 23:04 комбат батальйону «Азов» Андрій Білецький уточнив, що по околицях Маріуполя стріляють «Гради». Внаслідок нічного обстрілу російськими силами у місті загинуло троє мирних мешканців, у боях під містом – солдат 17-ої танкової бригади Олександр Агапов.

Саме у таких умовах 7 вересня 2014 року ніс службу прикордонний наряд, до якого входив і Сергій. Завданням наряду була охорона поста технічного спостереження, моніторинг обстановки і, зокрема, відпрацювання інформації щодо можливої активності терористів або їх пособни-

Право на справед

ків. Близько 21-ої години 30 хвилин війни, які були в «секреті», виявили на березі Азовського моря підозрілу іномарку, яка подавала фарами сигнали. Водій при цьому спілкувався по мобільному телефону. До іномарки для перевірки висуилася група бійців. Побачивши їх, водій рушив з місця. Попереджувальні постріли не дали результату і старший наряду віддав наказ по радіостанції – зупинити «Шкоду» з київськими номерами. Машина проскочила прикордонний КрП та тікала від переслідування.

Те, що було далі сам Сергій Колмогоров пояснив у суді наступним чином:

«Місцем нашого тимчасового розташування був пост технічного спостереження в західній частині Маріуполя. Ми чекали, що в будь-який момент противник почне брати місто. Завдання було – охороняти ПТС. У наряді нас було двоє. Почувши наказ, ми спустилися з пагорба, де був наш ПТС. Я став під ліхтарем, де мене було добре видно. Коли автомобіль показався з-за повороту, крикнув, щоби водій зупинився, і махнув рукою. Після цього здійснив постріл в повітря. Машина, набираючи швидкість, рухалася просто на нас. Я спустився на коліно і випустив декілька коротких черг по колесах та радіаторній решітці. У нас є нормативно-правові документи, за якими ми працюємо, – наказ №200, що визначає, як діяти. Я зупинив транспортний засіб з порушником шляхом його пошкодження».

Загалом по автомобілю вели вогонь 9 вартових рубежів – весь склад наряду. Машина зупинилася, зіткнувшись зі стовпом. Водій відбувся

подряпинами, але пасажирка, як пізніше виявилося, дружина водія – отримала важкі поранення від яких померла в лікарні.

За фактом застосування зброї було проведено службове розслідування. Посилаючись на його результати, начальник відділу по роботі з персоналом Південного регіонального управління Держприкордонслужби України полковник Олександр Дідик, зазначив:

– зброя застосовувалася прикордонним нарядом правомірно, виходячи з тієї ситуації, яка склалася на той час.

За словами Олександра Дідика, він особисто проводив службове розслідування за фактом застосування зброї прикордонним нарядом, а тієї ночі прийав на місце події одразу після інциденту і перебував там, поки працювала поліція. Окремо полковник Дідик зазначив, що за три роки розслідування інциденту з Колмогоровим прокуратура жодного разу не викликала його на допит, хоча матеріали були передані до військової прокуратури Донецького гарнізону ще у вересні 2014 року.

Тим не менше, у прокурорів і суду був свій погляд на ситуацію. Як наслідок, вирок Приморського районного суду міста Маріуполя Донецької області від 15 листопада 2016 року Сергія Колмогорова засуджено за ч. 1 ст. 115 «Умисне вбивство» та ч. 3 ст. 365 «Перевищення влади або службових повноважень» Кримінального кодексу України до 13 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади представника влади в правоохоронних органах строком на 3 роки з позбавленням військового звання «старший солдат».

ЛІВІСТЬ

Вироком суду Сергій Колмогоров визнаний винним у тому, що він, будучи військовослужбовцем тактичного угруповання «Кордон», діючи умисно, 7 вересня 2014 року о 21-й годині 30 хвилин, знаходячись на узбіччі дороги навпроти домоволодіння, розташованого за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, Приморський район, вул. Гірська, 161-Б, здійснив з ввіреної йому штатної зброї автомата АКС-74 № 1245775 дванадцять прицілених пострілів по лобовому склу та капоту автомобіля «Шкода Рапід» державний реєстраційний номер АА4968-ос, який знаходився на відстані 68 метрів від Колмогорова та рухався по вулиці Гірській у напрямку Колмогорова та Гулого, не створюючи будь-якої загрози їх здоров'ю чи життю, завдавши громадянці Рижковій, яка перебувала на передньому пасажирському сидінні цього автомобіля, тяжкі тілесні ушкодження, від яких остання 8 вересня 2014 року о 02 годині 30 хвилин, померла.

7 лютого 2017 року апеляційний суд Донецької області (знаходиться в Маріуполі) відхилив апеляційні скарги захисту та потерпілої (матері загиблої). І зрештою залишив рішення Приморського районного суду міста Маріуполь без змін.

Державне обвинувачення та суд першої інстанції значною мірою обґрунтували свою позицію на основі показів уродженця Донецька, водія «Шкоди», який давав свідчення в режимі відеоконференції з українського консульства у Санкт-Петербурзі. Після трагедії водій виїхав з України. За його версією пара милувалася морем, а фари автомобіля вимикалися та вмикалися автоматично

при повороті ключа запалювання через конструктивні особливості транспортного засобу.

У суді не були використані матеріали флеш-накопичувача відеореєстратора автомобіля, оскільки на ньому начебто видалений момент погоні. Ким було видалено інформацію і чи вживалися технічними підрозділами в ході слідства заходи з її відновлення редакції невідомо.

На всіх етапах судового розгляду представники прокуратури наголошували на тому, що події відбувалися на значній відстані від фронту, «в мирній обстановці», яка не виправдовувала вжитих нарядом заходів для зупинки автомобіля. Зокрема, в касаційній інстанції прокурор доводив, що бойові дії у Маріуполі не велися і обстановка була мирною та спокійною, посилаючись на нормативні документи щодо святкування, прийняті з нагоди звільнення міста. Хроніка бойових зіткнень, обстрілів та втрат при цьому не згадувалася.

Куля, яка стала вбивчою, по факту відсутня або не знайдена. У ході касаційного оскарження було озвучено ще один цікавий факт: Те, що смертельний постріл здійснив саме Сергій Колмогоров на основі висновку експерта суд визначив за кутами каналу рани та місцями розташування стрільців і машини, яка рухалася. Пізніше, в касаційній інстанції прокурор зокрема наголошуватиме на тому, що потерпіла, за даними слідства, точно була пристебнута ремнями безпеки і таких доказів цілком достатньо, незалежно від наявності чи відсутності кулі та її балістичної експертизи.

Після рішення апеляційного суду долею Сергія Колмогорова більш активно зацікавилися вете-

рани, волонтери, колеги по службі, воїни Збройних Сил та Національної гвардії. Подія отримала широке висвітлення в засобах масової інформації. Зробили із цього приводу низку заяв народні депутати, державні, громадські діячі та політики.

1 листопада 2017 року, напередодні дати, на яку було призначено касаційний розгляд справи Сергія Колмогорова у Вищому спеціалізованому суді в Києві народний депутат України Ірина Фріз опублікувала заяву, у якій вона звернулася до Служби безпеки України з вимогою здійснити перевірку кількох суддів Приморського районного суду Маріуполя, які мали стосунок до розгляду справи солдата-прикордонника Сергія Колмогорова на предмет їх можливих зв'язків із терористичними організаціями і сепаратистами. Вирок Колмогорову депутат закликала скасувати.

Народний депутат України Ірина Фріз:

– Нагадаю, військовослужбовець у вересні 2014 року, виконуючи наказ, застосував зброю для зупинки автомобіля, внаслідок чого загинув пасажир автівки. 15.11.2016 Приморський райсуд м. Маріуполь Донецької області оголосив вирок Колмогорову С.В. (справа № 266/2278/15-к, провадження № 1-ка/266/56/16), яким визнано його винним у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 115, ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України та призначено покарання у вигляді 13 років позбавлення волі, з позбавленням права обіймати посади представника влади в правоохоронних органах строком на 3 роки, та позбавленням військового звання «старший солдат». Тим часом водій автівки, який не виконав законне розпорядження представника ДПСУ, під час активних бойових дій та заходів, що спрямовані на захист територіальної цілісності та суверенітету України, виїхав до Російської Федерації.

Рішення райсуду м. Маріуполь, що ухвалено серед іншого головою цієї судової установи, виглядає заангажованим та таким, що брутально ігнорує обставини справи, несе загрозу національній безпеці держави і може використовуватися в інтересах країни-агресора та терористичних організацій. Представники правоохоронних органів м. Маріуполь повідомили мені про те, що виправдальні рішення Приморського суду відносно осіб, що підозрюються або звинувачуються у сепаратизмі та діях на боці терористичних організацій мають системний характер.

Переконана, що ситуація потребує не тільки перегляду справи Колмогорова та виправдання військовослужбовця, а й уважного дослідження суддів, що ухвалювали рішення в суді першої інстанції та при розгляді апеляції, щодо зв'язків з терористичними організаціями та особами (родичами), що перебувають на окупованих територіях, їх підтримку сепаратизму та країни-агресора.

У зв'язку з цим звертаюся до Служби безпеки України з вимогою ретельної перевірки суддів, які мали стосунок до розгляду справи Колмогорова:

Дзюби Маріанні Вікторівни
Курбанової Наталі Миколаївни
Пантелєєва Дмитра Геннадійовича.

Також прошу проаналізувати всі рішення з початку бойових дій на Донбасі Приморського суду м. Маріуполь Донецької області на ознаки підтримки сепаратизму.

Народний депутат України та координатор «Інформаційного опору» Дмитро Тимчук:

– Якщо ми зараз здамо нашого прикордонника – гріш ціна нашій незалежності, оплаченій кров'ю тисяч українців. Гріш ціна нашому «правосуддю». Як народний депутат України я готовий взяти на поруки Колмогорова. Упевнений, знайду чимало однодумців в депутатському корпусі. Його місце – не в СІЗО, а в почесних рядах українських силовиків, які відстояли Україну.

2 листопада 2017 року під приміщенням Вищого спеціалізованого суду в Києві, щоби підтримати побратима та домогтися об'єктивного, законного і справедливого проведення розгляду справи Сергія Колмогорова у касаційній інстанції, зібралася велика кількість ветеранів, громадських активістів і військовослужбовців.

Перший заступник Голови Держприкордонслужби генерал-лейтенант Василь Серватюк, який також прибув на засідання, прокоментував подію:

– Прикордонний наряд виконував завдання з охорони та захисту державного кордону. Як на мене, зброя застосована відповідно до законів і наших внутрішніх інструкцій. Проте суд виніс таке рішення, і ми сподіваємося, що Вищий спеціалізований суд розгляне всі обставини. Можливо, деякі обставини не були враховані в першій та другій інстанції. Так трапляється, що при охороні державного кордону і виключної (морської) економічної зони нам доводиться застосовувати зброю. У випадках, коли при застосуванні зброї прикордонником гинули, на жаль, люди, не тільки громадяни України або суміжних держав, а й наприклад громадяни Туреччини, при затриманні їх, кожного разу проводилося розслідування, порушувалася кримінальна справа і приймалося рішення судом. Це перший прецедент, коли прикордонник був визнаний винним у неправомірному застосуванні зброї.

Тим часом кількість людей під судом збільшувалася, а засідання не починалося. Виявилось, що підготували судову залу усього на 35 місць. Повільно, по одному бажаною проходили через рамки металодетекторів (перевірка на наявність зброї). У цей момент одним строєм, скандуючи «Слава Україні» прибули близько півсотні ветеранів батальйону «Донбас».

«Нашого полку прибуло», – заговорили присутні.

Бачили біля зали суду і представника державного обвинувачення. Утім, судове засідання перенесли тому, що прокурор «не має можливості з'явитися і брати участь у процесі».

Частина присутніх прибула на суд з інших областей і не мала можливості затримуватися на декілька днів. Тому ветерани та громадські активісти прийняли рішення висунутися до приміщення Генеральної прокуратури, оскільки вони як платники податків мають повне право знати, чому представник державного обвинувачення не виконує свої професійні обов'язки в робочий час. Зрештою, генпрокурор Юрій Луценко декілька годин спілкувався з ініціативною групою.

Закінчення на 6-й стор.

Право на справедливість

Закінчення. Початок на 4-5-й стор.

За словами прес-секретаря відомства Лариси Сарган, на зустрічі були присутні заступник Генерального прокурора Анжела Стрижевська, співробітники Генеральної прокуратури України, військової прокуратури, представники сторони захисту, активісти, а також народні депутати, за зверненнями яких було ініційовано зустріч. Під час спілкування сторони обмінялися інформацією і були проаналізовані позиції сторін захисту та звинувачення.

— У ході зустрічі учасники обговорили можливість надання захистом переконливих свідчень про серйозні порушення прав засудженого в судовому процесі, а також можливість, у разі повернення судом касаційної інстанції справи на розгляд суду апеляційної інстанції, сторони захисту надати докази, які раніше не надавалися на розгляд суду, — написала у своєму Facebook Лариса Сарган.

За її словами, сторони також підтвердили, що загальним прагненням безперечно є забезпечення об'єктивності у зазначеній справі, оскільки вона є безпрецедентною в розрізі оцінки дій військовослужбовців в умовах ведення неоголошеної війни.

Народні депутати, які були присутні на зустрічі, прокоментували її результати представникам ЗМІ.

Народний депутат Борислав Береза:

— Є реальна проблема в деяких моментах слідства. У разі, якщо захист в понеділок зможе навести достатні докази того, що права Колмогорова в рамках досудових слідчих дій були порушені, то прокуратура не буде проти того, щоб Касаційний суд повернув справу до Апеляційного суду для проведення судового слідства. Так що чекаємо судового засідання в понеділок і очікуємо, що суддя підтримає клопотання захисту. Всі хочуть об'єктивності в питанні справи, яка може стати практично прецедентною в ситуації, коли у нас йде фактично неоголошена війна з Росією і питання виконання наказу військовими — це проблематика національної безпеки.

Народний депутат Ігор Луценко

— По-перше, із судовим слідством у справі є суттєві проблеми. Не було розслідування ролі самих потерпілих — правоохоронці не з'ясували, чи є вони колаборантами. А нагадаю: зараз потерпілий сидить у Росії і виходить звідти винятково скайпом. Погодьтеся, не з'ясувати, чи поплічник він терористів, чи ні — це важливо. Також результати службового розслідування (котре визнало, що Колмогоров діяв правильно), не було враховано судом. Врешті, суд повідомляє про проведення додаткових експертиз балістики. Є підстави сумніватися у тому, що на наявних експертних висновках можна взагалі щось вирішувати. Не було встановлено повністю, хто з військовослужбовців де стояв під час стрільби.

6 листопада 2017 року Уповноважений Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська заявила, що офіс омбудсмена проводив моніторинг судового процесу над прикордонником Сергієм Колмогоровим і встановив низку порушень його прав. Відповідне клопотання омбудсмена було озвучено під час розгляду касації у Вищому спеціалізованому суді з розгляду цивільних і кримінальних справ. Валерія Лутковська вважає невмотивованим рішення Приморського районного суду проводити розгляд справи прикордонника, обвинуваченого у вбивстві цивільної особи, у закритому режимі. Також Уповноважений із прав людини заявила, що суди першої та апеляційної інстанції не викликали і не допитали низку свідків сторони захисту.

6 листопада людей, які прийшли підтримати Сергія Колмогорова, зібралося ще більше, ніж попереднього разу. Були широко представлені засоби масової інформації.

З коментарів присутніх на зустрічі ініціативної групи та генпрокурора 2 листопада склалися враження, що прокуратура не заперечуватиме проти повернення справи для повторного слідства та працюватиме заради забезпечення законності, а не просто боротиметься за те, щоб будь-якою ціною залишити в силі обвинувальний вирок та захистити інтереси своїх співробітників, які проводили слідство.

Проте вже 6 листопада під час засідання Вищого спеціалізованого суду представники державного обвинувачення досить емоційно відстоювали вимоги залишити касаційну скаргу без розгляду, а вирок попередніх судів — у силі. Під час касації прокурори доводили свою позицію, не цураючись підвищувати

голос і мало не зриваючись на крик, застосовуючи окрім юридичних аргументів, як належить у ході процесу, ще й емоційні, апелюючи до думки присутніх та громадськості. Один із представників обвинувачення навіть отримав зауваження від головуючого суду, коли почав пояснювати присутнім «що таке автомат Калашникова». Звернення Уповноваженого з прав людини, зачитане головуючим на початку процесу, суд мав право як врахувати, так і проігнорувати. Прокурори висловили клопотання не враховувати думку омбудсмена.

Оскільки за своїми повноваженнями касаційна інстанція судочинства може розглядати не факти, а лише юридичний процес та правильність застосування правових норм, представники захисту побудували свою стратегію, зокрема на тому, що в ході слідчих дій допущено низку грубих процесуальних порушень. Як наслідок, результати таких дій, зокрема, експертиз і оглядів місця події, не можуть вважатися законними і бути достатньою підставою для винесення судового вироку. Також захисники вели мову про неналежне вивчення або ж узагалі відсутність дослідження частини доказів, зокрема записів відеореєстратора і показів свідків захисту.

Зрештою суд вийшов у нарадчу кімнату. Настала напружена тиша, після якої пролунало довгоочікуване рішення:

— Колегія суддів ухвалила: касаційну скаргу захисника задовольнити, вирок Приморського суду Маріуполя та ухвалу Апеляційного суду Донецької області щодо Сергія Колмогорова скасувати та призначити новий розгляд справи у суді першої інстанції. Колмогоров з-під варті звільнити, — сказав головуючий суддя Станіслав Кравченко. — З приводу вашого звільнення, оскільки скасовано судові рішення, на підставі якого ви утримуєтеся під вартою, то ви сьогодні звільняєтеся з-під варті. І вже компетенція, чи буде вам обиратися на час розгляду справи запобіжний захід, це буде компетенція суду першої інстанції.

Сергій Колмогоров разом із друзями, які були поруч із ним увесь цей час, вийшов із приміщення суду переможцем, під спалахи камер та овації присутніх, здебільшого колишніх або діючих військових, які зібралися його підтримати.

Рішення Вищого спеціалізованого суду у той же день прокоментував на своїй сторінці Президент України Петро Порошенко:

— Як Верховний Головнокомандувач, я вболівав і вболіваю за долю Сергія Колмогорова. Добре, що суд прийняв рішення про перегляд його справи з урахуванням всіх її складних обставин. Війна — це суворий час, і не ми її розпочинали, і кожна втрата нам болить. Іноді й сама Вітчизна має брати під захист своїх захисників.

Наступного дня на прес-конференції звільнений з-під варті Сергій Колмогоров заявив, що має намір і далі захищати Україну:

— Я думаю, що вже «відпочив» достатньо... На службу обов'язково, у будь-якому разі, я повернуся. Це навіть не обговорюється, іншого варіанту немає, — запевнив він.

У той же час керівник слідчого управління Військової прокуратури України Віталій Панченко висловив незадоволення рішенням Вищого спеціалізованого суду з розгляду кримінальних та цивільних справ України у справі прикордонника Сергія Колмогорова:

— Сьогодні мали місце як активна участь сторони захисту в частині доведення своєї позиції, так і активна участь суспільства в частині проявлення своєї позиції, а також окремі прояви суспільної думки в не завжди процесуальний спосіб з метою переконати суд у певній позиції, — сказав він в ефірі телеканалу «112 Україна».

Прогнозувати позицію доржбовинувачення при повторному слідстві зараз важко, але, як показує практика, заради забезпечення його об'єктивності та справедливості рішення Феміди, пильна увага громадськості до процесу над своїми захисниками у майбутньому буде зовсім не зайвою.

Водночас, слід розуміти, що невиконання наказу у бойовій обстановці або ж бездіяльність у ситуаціях, коли закон і статут Збройних Сил вимагають діяти, також карається кримінальним законом. На даному етапі можна констатувати, що українське військове братерство та суспільство в цілому подорослішало достатньо, щоби відстоювати об'єктивну та справедливую оцінку дій воїнів, а судочинство, в усякому разі на рівні Вищого спеціалізованого суду, здатне таку оцінку надати.

Зброя — це інструмент, без якого, на жаль, належна охорона та захист державного рубежу в усі часи неможлива. Тому її не варто боятися, треба застосовувати у чіткій відповідності із законодавством і при цьому твердо відстоювати свою позицію. ■

■ святиня народу

Мова моя українська, батьківська, материнська!

Щороку 9 листопада ми відзначаємо День української писемності та мови. Це свято спрямоване на підтримку рідного слова, вивчення, розвиток, пропаганду і водночас демонстрацію її краси, багатства й літературної досконалості. Воно об'єднує усіх нас на шляху відродження духовності, зміцнення державності, формування громадського світогляду. Адже кожен народ відбувся лише тоді, коли усвідомив себе у рідному слові.

Світлана ДЕЙЧУК

ІЗ ГЛИБИНИ ТИСЯЧОЛІТЬ

Відзначення Дня мови 9 листопада не випадкове, адже саме цього дня православна церква вшановує пам'ять Преподобного Нестора Літописця, котрий жив у 1050 – 1114 роках і був послідовником видатних творців слов'янської писемності Мефодія й Кирила, і якого називають основоположником письмового українського слова. Він у сімнадцять років прийшов у Києво-Печерську лавру послушником. Молитвою юний подвижник невдовзі перевершив найвидатніших старців. Головним його послухом у монастирі була книжкова справа, яка стала змістом життя.

«Повість минулих літ» Нестора Літописця – це перша пам'ятка Київської Русі, в якій історія держави показана на широкому тлі світових подій. Цей твір був і залишається найвидатнішою пам'яткою літописання. Тому Нестора Літописця можна по праву вважати батьком не лише вітчизняної історії, але й словесності.

Провісником мудрої сили золотого українського слова, здатного об'єднати людей, їх діло, емоції й розум, поєднати людину з природою стало «Слово о полку Ігоревім». Тут уже зароджуються прекрасні словесні символи добра і зла, життя і смерті, обов'язку й честі, вірності та кохання.

Стародавні літописи, численні історичні джерела, давня література донесли до нас ставлення українців до тих явищ, які закріпилися в народній уяві як символи патріотизму й моралі, добра і зла. Так постає мовна особистість, вихована словами-символами та сформована життєвим досвідом народу.

Українська мова пройшла важкий шлях заборон і знущань. Як у часи Російської, Польської та Австро-Угорської імперій, так і при тоталітарному режимі більшовиків. Скільки разів її офіційно забороняли! Стверджували, що немає такої! Унеможлилювали навчання українською, не дозволяли видання, закривали українські театри. У таких умовах інша могла б зникнути. А зникне мова — немає і нації як такої.

Успереч усьому цьому наша мова вистояла і донесла до нас древню культуру, звичаї і традиції пращурів — ознаки етнічної спільності нації. Були діячі культури, що, не боячись переслідувань, збирали, записували усну народну творчість, мудрість, втілену в піснях, у поетичному слові, у фольклорі.

Слово поставало відображенням історії, характеру й долі народу, об'єднувало людей, роди й племена в соціальну, політичну, моральну й духовну цілісність, піднімало до історичної життєдіяльності. Саме тому іноземні завойовники протягом усієї давньої історії прагнули потурчити, полонізувати, онімечити український народ. Бо доки живе слово й культура — живе народ, його свідомість, отже панування над ним не є гарантованим.

Багато чого довелося витримати українському народові за усі роки існування. Та крізь усі нещастя та негоди він зумів пронести незаплямовану, живою своєю рідну мову. Вона виявилася невмирущою, бо в ній безсмертя народу. Вона твориться народом, живе у ньому і з ним.

Мова – це душа народу, його берегиня. Проникливо і задушевно писав про її Тарас Шевченко:

*Ну, що б, здавалося, слова...
Слова та голос — більш нічого.
А серце б'ється — ожива,
Як їх почує!..*

Бо слово для Шевченка — то найвищий дар людини й цілого народу, основа їхньої долі, таланту, безсмертя. Продовжуючи традиції шанувальника української мови І. Котляревського, філософа Г. Сковороди, Т. Шевченко надав мові інтелектуального наповнення, втілив її генетичну здатність до вираження високих понять. І. Франко з великою гордістю відмічав: «Ми не могли дати мільйонам у руки хліба, не могли тисяч і соток тисяч охоронити від нужди і еміграції, від визиску і змарнування сил. У нас був тільки один заряд — живе рідне слово. І ми можемо сказати собі, що ми не змарнували його, не закопали в землю, але чесно й совісно вжили на велике діло».

Слідом за Іваном Франком Леся Українка стверджувала:

*Слово, моя ти єдина зброя,
Ми не повинні загинути обом!*

Отже, переборюючи утиски, приниження і навіть заборони, мова наша оживала, спалахувала, дивуючи світ Шевченковою поезією, драматургією Лесі Українки. Естафету Т. Шевченка, І. Нечуя-Левицького, І. Франка, Лесі Українки, М. Коцюбинського продовжили поети-лірики П. Тичина, М. Рильський, В. Сосюра, А. Малишко, Є. Плужник. Їм теж довелося зазнати нових репресій, звинувачень у «націоналізмі», але рідне слово поверталось у серце, у душу народу.

Проминули часи заборони і сьогодні українська мова офіційно визнана державною. Істинні українці мають переконати всіх, що вона всюдисуща: і в офіційно-діловому, і в публіцистичному, і в художньому, і в побутовому життєвому. Вона в минулому і в майбутньому, в нашому мисленні, душі, енергії, в наших мріях.

Крім того, українська мова — одна з найрозвиненіших у світі. Вона нараховує близько 360 тисяч слів, нею розмовляють 48 мільйонів людей. В ній дуже багато слів-символів. Червона калина — символ краси; лебідь — знак чистоти й вірності; ясна зоря — надія; лелека — птах долі, провісник добробуту; кинь — образ вірного друга; сизий орел і сокіл — символи відваги й мужності. А іноземці, побувавши в Україні, відзначають її ніжність, витонченість і милозвучність, адже

*Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Полить бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде...*

Людина втрачає повагу до себе, до співвітчизників, до результатів загальнонародської діяльності, якщо не посилає інтерес до культури, науки, якщо не підтримуватиме свою мовну культуру, словниковий запас.

БІЛЬШЕ УКРАЇНСЬКОЇ

Ми живемо в той час, коли Україна нарешті спромоглася позбутися ненависного ярма неволі, з рабської країни перетворилася на вільну й незалежну. І на підтвердження цього по усіх усядах задзвенів її голос.

Сьогодні важливо відстоювати інтереси української мови і, насамперед, у системі освіти. 28 вересня цього року в Україні набув чинності закон «Про освіту». З огляду на важливість знання рідної мови Президент Петро Порошенко наголосив: «Реформа освіти важлива, зокрема у питанні захисту національної ідентичності, захисту національної мови. У жодному разі не претендуємо на скорочення вивчення інших мов, разом із мовами національних меншин. Ми вимагаємо, щоб людина, яка закінчила школу, знала українську» і додав, що для випускників шкіл буде перевагою знання декількох мов, але українська мова є необхідною.

Також у цьому законі є гарантії права навчання національних меншин на їхній мові, проте на кожному рівні середньої освіти має збільшуватися кількість предметів, які вивчаються державною, а в старшій школі українською викладатимуть майже всі предмети. Такий сценарій передбачений і для шкіл з викладанням навчання російською. Ця зміна вводиться з метою, щоб дати представникам національних меншин рівні шанси з іншими громадянами України. Адже, як засвідчують дані, сьогодні найгірші результати ЗНО — саме з таких шкіл, тому що учні, провчившись 11 років у наших школах, на жаль, не володіють українською мовою. Через це незнання і низькі результати ЗНО, яке обов'язково включає українську мову і літературу. Тому представники національних меншин мають обмежений доступ до вищої освіти.

МОВА – НАШЕ ВСЕ

Для людини будь-якої нації сенс життя полягає в тому, щоб ніколи не цуратися свого походження. Треба шанувати свій рід, знати його історію, дорожити корінням, від якого пішло життя. Нашій мові потрібен вогонь любові, духовна міць, її широке застосування у всіх сферах життя.

Варто зазначити, що гарне знання рідного слова є першою ознакою освіченості співрозмовника. Як приємно спілкуватися з людиною, котра правильно висловлює свої думки, користуючись усіма багатими відтінками лексики. Тому переконливо стверджує народна мудрість: «Добре тому жити, хто вмів гарно говорити». І навпаки, співчуття викликає людина, яка не удосконалює своє мовлення.

Любімо й цінуймо свою рідну мову! Адже вона – той ґрунт, на якому будуватиметься спільнота, рід, нація. Треба шанобливо ставитися до цього багатства, бо саме завдяки мові людство може йти вперед, творити шедеври мистецтва, взагалі існувати. І обов'язок кожного — дбайливо збагачувати та плекати свою мову й передати ці знання дітям і онукам, а вони передадуть наступним поколінням. ■

■ народна підтримка

Об'єднуюча сила футболу

До прикордонників Краматорського загону з черговим візитом завітав голова Комітету національних збірних команд Федерації футболу України заслужений тренер України Мирон Маркевич. Разом із прославленим футбольним метром до вартових рубежів приїхали заслужений майстер спорту тренер юнацької збірної України Володимир Єзерський і футбольний журналіст, коментатор, ведучий програми «Профутбол» Ігор Циганик.

Ігор ЗАРУДНСВ

Свою подорож гості розпочали з управління Краматорського загону, після чого відвідали оперативного-бойову комендатуру «Курахівка» та відділ прикордонної служби «Бахмут». Крім того, футбольні знаменитості побували на контрольних пунктах в'їзду-виїзду «Мар'їнка» та «Майорське», висловили захисникам кордону слова вдячності за їхню нелегку службу. Під час зустрічей з військовослужбовцями екстренер «Металіста», «Дніпра» та збірної України відповів на запитання, які переважно стосувалися виступів Національної збірної України з футболу.

Крім того, за участі столичних гостей відбувся футбольний матч на спортивному майданчику містечка Мар'їнка між командами військовослужбовців Краматорського загону

та місцевими жителями. Мирон Маркевич і Володимир Єзерський грали за команду прикордонників, а Ігор Циганик коментував цю видовищну баталію для вболівальників, яких цього дня зібралося чимало на міні-стадіоні містечка. Симпатії глядачів розділилися порівну між командами, а на честь Мирона Маркевича від уболівальників лунали дружні аплодисменти. Якщо ж говорити про результат матчу, то прикордонники здобули перемогу, перегравши команду містян з рахунком 7:5.

На згадку про цей візит до українських захисників кордону Мирон Маркевич, Володимир Єзерський та Ігор Циганик вручили військовим подарунки із футбольною символікою. Проте головним дарунком стало те, що любителі найпопулярнішої гри мали змогу отримати автограф і сфотографуватися зі знаменитостями, поспілкуватися з ними та отримати позитивні емоції. ■

■ нові погони

від 26 жовтня 2017 року №1101-ос
полковник
по Головному центру оперативнотехнічних заходів Державної прикордонної служби України
підполковнику ЦВГУНУ Андрію Вікторовичу

■ від щирого серця!

Колектив галузевого державного архіву Державної прикордонної служби України вітає начальника відділення зберігання та обліку документів Національного архівного фонду старшого сержанта **КНИШ Євгенію Сергіївну** з першим дорослим ювілеєм!

від 31 жовтня 2017 року №1110-ос
капітан 1 рангу
по Південному регіональному управлінню Державної прикордонної служби України
капітану 2 рангу **ЗАКШЕВСЬКОМУ Борису Михайловичу**
Управління кадрового менеджменту АДПСУ

Щиросердечно бажаємо:

*Сонячних ранків, зігрітих любов'ю,
Сили, наснаги, краси і здоров'я,
Успіхів й звершень в усіх починаннях,
Щасття без меж і палкого кохання!*

■ поетичним рядком

*«Прикордонники не помирають,
вони ідуть охороняти Небесний кордон»
(художниця і волонтер Беата Куркуль)*

У дозорі на Небесних рубежах

*Кордону вартовий не помирає:
Стоїть в дозорі на Небесних рубежах.
Його душа мов сонце сяє,
Йї освічує в майбутнє шлях....*

*Той шлях, де мир й свобода,
Де не стріляють «Гради» злі,
Де вільними живуть народи
У серці з Богом: в щасті та добрі.*

*Життя свого не жалкував
В степах донбаських на гарячій Сході,
Жорсткі атаки відбивав,
Зі смертю не вкладаючи угоди.*

*Але «кістлява» мовила: «Ти – мій!»,
І він упав посеред поля.*

*Схилилась Україна: «Боже мій!
Яка важка солдатська доля...».*

*Господь же бачив, як вмирав,
Аби не поневолив нас гнобитель,
І душу оборонця Він забрав
На небеса, в Святу обитель...*

*Бо ж вищої нема пожертви,
Аніж віддати за мир життя,
За Україну-неньку вмерти,
І молодим піти у небуття...*

*...Охороня Кордон Небесний воїн,
І Всесвіту, що Бог створив, глибін.
Він пам'яті незгасної достоїн
Сьогодні, завтра, у віках! Амінь.*

Людмила КАТЕРИНИЧ

■ збори

Прикордонні майстер-шефи

*У Навчальному центрі
завершився курс підвищення
кваліфікації для фахівців
Служби за програмою
підготовки «Військовий кухар».*

Володимир ДАШУК

На період цих теоретичних і практичних навчань до Оршанця прибули не лише новачки, але й справжні майстри кулінарної справи. Під час курсів прикордонники отримали й удосконалили

раніше набуті знання та відточували практичні навички в приготуванні їжі на відкритій природі у польових кухнях. Керівництво Навчального центру, підбиваючи підсумки такого смачного курсу, особливо відмітило високий рівень знань і практичної підготовки, які показали на випускних іспитах слухачі та загалом залишилося задоволенням їхньою професійною підготовкою.

Варто відмітити переможців. Ними стали молодший сержант Галина Чичеба, котра проходить службу в Житомирському прикордонному загоні, та молодший сержант Анатолій Зотов, який представляв окрему бойову прикордонну комендатуру «Бердянськ». ■

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ
Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ
Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Замовлення: **54578**
Наклад: **5000 прим.**

З питань розміщення реклами звертатися у відділ медіа-проектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net